

Sygn. akt D/OSD/3/2011

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
wydane dnia [REDAKTOWANE] r. w [REDAKTOWANE]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
w składzie:

Aleksandra Czarkowska	– Przewodniczący
Piotr Kodymow	– Sędzia
Andrzej Oryl	– Sędzia sprawozdawca

Protokolant: [REDAKTOWANE]

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: [REDAKTOWANE]

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] r. w [REDAKTOWANE] sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] pod numerem [REDAKTOWANE] **obwinionemu o to, że:**

1. działając jako pełnomocnik z wyboru [REDAKTOWANE] nie przedstawił jej jako powódce informacji na temat sytuacji prawnej związanej z dochodzonym roszczeniem przeciwko [REDAKTOWANE] oraz szans na uzyskanie wyroku zasądającego, nie sporządził w tym celu opinii o bezzasadności składania pozwu lub trudności w dochodzeniu roszczenia oraz nie uzyskał pisemnego żądania skierowania pozwu przeciwko [REDAKTOWANE] czym naruszył obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie i z należytą starannością,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 oraz art. 28 ust. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2. działając jako pełnomocnik z wyboru [REDAKTOWANE] nie poinformował jej jako powódki o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień [REDAKTOWANE] w postępowaniu sądowym prowadzonym przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] Wydział II Cywilny [REDAKTOWANE] przeciwko [REDAKTOWANE] czym naruszył obowiązek informowania klienta o przebiegu sprawy,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

3. działając jako pełnomocnik z wyboru [REDAKTOWANE] podczas rozprawy w dniu [REDAKTOWANE] w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] Wydziałem II Cywilnym [REDAKTOWANE] przeciwko [REDAKTOWANE] nie wniósł o odroczenie rozprawy i wyznaczenie dodatkowego terminu na ustosunkowanie się do twierdzeń zwartych w doręczonym mu na tej rozprawie piśmie procesowym pozwanych po skonsultowaniu przedstawionych tam okoliczności z klientem oraz nie sprecyzował tezy dowodowej w zakresie potwierdzenia przez powołanych świadków formy zawarcia umowy pośrednictwa sprzedaży nieruchomości czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zb. z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

4. działając jako pełnomocnik z wyboru [REDAKTOWANE], nie złożył wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia [REDAKTOWANE] wydanego w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANE] Wydział II Cywilny [REDAKTOWANE] co naraziło powódkę tj. [REDAKTOWANE] na konieczność sporządzenia apelacji od wyroku bez pełnej znajomości motywów jakimi kierował się Sąd przy wydawaniu orzeczenia czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zb. z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

o r z e k a:

1. uznać Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za niewinnego** popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt. 1 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 oraz art. 28 ust. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,
2. uznać Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za winnego** popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt. 2 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

**i wymierza za ten czyn:
karę upomnienia,**

3. uznać Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za niewinnego** popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt. 3 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zb. z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,
4. uznać Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za winnego** popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt. 4 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zb. z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

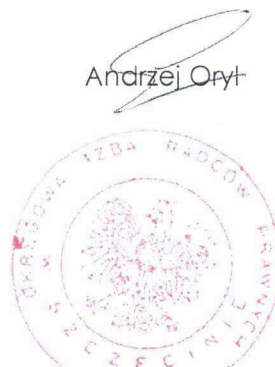
**i wymierza za ten czyn:
karę upomnienia,**

5. Kosztami postępowania w kwocie [REDAKTOWANE] (słownie: [REDAKTOWANE] złotych i [REDAKTOWANE] groszy) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] - Sąd obciąża radcę prawnego [REDAKTOWANE]

Aleksandra Czarkowska

Piotr Kodymow

Andrzej Orył

Uzasadnienie

Dnia [REDACTED] do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] wpłynęła skarga Pani [REDACTED] w przedmiocie niewłaściwego świadczenia pomocy prawnej przez radcę prawnego [REDACTED]. W swojej skardze Pani [REDACTED] zarzuciła wspomnianemu radcy prawnemu, niedopełnienie obowiązków podczas świadczenia pomocy prawnej w charakterze pełnomocnika procesowego w sprawie z jej powództwa przeciwko Państwu [REDACTED] o zapłatę.

Postanowieniem z dnia [REDACTED] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDACTED] odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi Pani [REDACTED] wskazując, iż zarzuty zawarte w skardze nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Od powyższego postanowienia, zażaleniem z dnia [REDACTED] r., odwołała się Pani [REDACTED]. W wyniku rozpatrzenia powyższego środka zaskarżenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z dnia [REDACTED] uchylił postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i nakazał wyjaśnienie rozbieżności w stanowiskach prezentowanych przez zainteresowane strony.

Postanowieniem z dnia [REDACTED] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDACTED] wszczął dochodzenie w sprawie, zaś postanowieniem z dnia [REDACTED] r. przedstawił radcy prawnemu [REDACTED] zarzuty: 1. nie udzielenia Pani [REDACTED] przed wszczęciem postępowania sądowego, informacji na temat sytuacji prawnej, związanej z dochodzonym od Państwa [REDACTED] roszczeniem, 2. nie poinformowania Pani [REDACTED] o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień [REDACTED] r. 3. nie wniesienia o odroczenie wspomnianej rozprawy, celem skontaktowania się z Panią [REDACTED] i opracowania odpowiedzi na doręczone mu na rozprawie pismo procesowe pełnomocnika Państwa [REDACTED] 4. nie złożenia wniosku o sporządzenia i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia [REDACTED] sygn. akt: [REDACTED]

Wnioskiem z dnia [REDACTED] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDACTED] zarzucając mu: 1. popełnienie czynu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 oraz art. 28 ust. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w ten sposób, że: działając jako pełnomocnik z wyboru [REDACTED] nie przedstawił jej jako powódce informacji na temat sytuacji prawnej związanej z dochodzonym roszczeniem przeciwko [REDACTED] oraz szans na uzyskanie wyroku zasądzającego, nie sporządził w tym celu opinii o bezzasadności składania pozwu lub trudności w dochodzeniu roszczenia oraz nie uzyskał pisemnego żądania skierowania pozwu przeciwko [REDACTED] czym naruszył obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie i z należytą starannością, 2. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w ten sposób że działając jako pełnomocnik z wyboru [REDACTED] nie poinformował jej jako powódki o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień [REDACTED] w postępowaniu sądowym prowadzonym przed Sądem Rejonowym [REDACTED] przeciwko [REDACTED] czym naruszył obowiązek informowania klienta o przebiegu sprawy, 3. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zb. z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w ten sposób że działając jako pełnomocnik z wyboru [REDACTED], podczas rozprawy w dniu [REDACTED] w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w [REDACTED] Wydziałem II Cywilnym [REDACTED] przeciwko [REDACTED] nie wniósł o odroczenie rozprawy i wyznaczenie dodatkowego terminu na ustosunkowanie się do twierdzeń zwartych

w doręczonym mu na tej rozprawie piśmie procesowym pozwanych po skonsultowaniu przedstawionych tam okoliczności z klientem oraz nie sprecyzował tezy dowodowej w zakresie potwierdzenia przez powołanych świadków formy zawarcia umowy pośrednictwa sprzedaży nieruchomości czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością, 4. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zb. z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w ten sposób, że działając jako pełnomocnik z wyboru [REDAKTOR] nie złożył wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia [REDAKTOR] wydanego w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Rejonowy w [REDAKTOR] Wydział II Cywilny [REDAKTOR] co naraziło powódkę tj. [REDAKTOR] na konieczność sporządzenia apelacji od wyroku bez pełnej znajomości motywów jakimi kierował się Sąd przy wydawaniu orzeczenia czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością.

W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W [REDAKTOR] skontaktował Panią [REDAKTOR] z radcą prawnym [REDAKTOR]. Skarżąca poszukiwała zawodowego pełnomocnika procesowego, celem reprezentowania jej w postępowaniach sądowych związanych z prowadzoną przez nią działalnością pośrednika w obrocie nieruchomościami. Wśród powierzonych r.pr. [REDAKTOR] zadań znalazło się również poprowadzenie sprawy dotyczącej dochodzenia roszczeń pieniężnych wobec Państwa [REDAKTOR]. Przedmiotowe roszczenie wynikać miało z faktu wykonywania czynności związanych z pośrednictwem w nabyciu dla Państwa [REDAKTOR] nieruchomości. Jako dokumenty potwierdzające fakt wykonania usługi Pani [REDAKTOR] przedstawiła r.pr. [REDAKTOR] oryginał i kopię wystawionej faktury podpisanej przez Panią [REDAKTOR] i zwróciła się do [REDAKTOR] z prośbą o możliwość poprowadzenia dowodu z tej faktury na okoliczność zaistnienia transakcji między nią a Państwem [REDAKTOR]. Fakt zawarcia umowy miały potwierdzić zeznania wskazanych przez Panią [REDAKTOR] osób.

Dowód: 1. zeznania [REDAKTOR] (k. 173-174)
2. zeznania [REDAKTOR] (k. 97 oraz protokół z rozprawy k. 172-173);
3. wyjaśnienia [REDAKTOR] (k. 171 -172)

Już podczas pierwszego spotkania Pani [REDAKTOR] poinformowała r.pr. [REDAKTOR] że nie dysponuje umową w formie pisemnej. W odpowiedzi r.pr. [REDAKTOR] uprzedził Panią [REDAKTOR] iż bez pisemnego dokumentu umowy o pośrednictwo w obrocie nieruchomościami sprawa będzie praktycznie nie do wygrania.

Dowód: 1. zeznania [REDAKTOR] (k. 173-174)
2. wyjaśnienia [REDAKTOR] (k. 171 -172)

Z racji wykonywanego zawodu Pokrzywdzona jeszcze przed rozmową z r.pr. [REDAKTOR] zdawała sobie sprawę z obowiązku sporządzania umów o pośrednictwo w obrocie nieruchomościami w formie pisemnej.

Dowód: zeznania [REDAKTOR] (k. 102 oraz protokół z rozprawy k. 172-173)

Pomimo gotowości po stronie Pani [REDAKTOR] do uiszczenia na rzecz r.pr. [REDAKTOR] wynagrodzenia, strony ustaliły, iż będzie on świadczył swoje usługi na rzecz Pokrzywdzonej nieodpłatnie, jako rodzaj przystugi dla Pana [REDAKTOR]

Dowód: 1. zeznania [REDAKTOR] (protokół z rozprawy k. 172-173);

2. wyjaśnienia [REDAKTOWANE] (protokół z rozprawy k. 171 -172).

Jednocześnie strony ustaliły, iż w związku z 3 miesięcznym wyjazdem Pani [REDAKTOWANE] do Kanady, podczas jej nieobecności, osobą kontaktową we wszystkich sprawach związanych z procesem będzie mąż Pokrzywdzonej Pani [REDAKTOWANE]

Dowód: 1. zeznania [REDAKTOWANE] (k. 97 oraz protokół z rozprawy k. 172-173);
2. zeznania [REDAKTOWANE] (k. 112 oraz protokół z rozprawy k. 173);
3. wyjaśnienia [REDAKTOWANE] (protokół z rozprawy k. 171 -172).

Pozwem z dnia [REDAKTOWANE] reprezentowana przez r.pr. [REDAKTOWANE] wniosła o zasądzenie na swoją rzecz, solidarnie od [REDAKTOWANE] kwoty [REDAKTOWANE] złotych, tytułem wynagrodzenia za świadczone usługi pośrednictwa w obrocie nieruchomościami. W uzasadnieniu pisma r.pr. [REDAKTOWANE] podała, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy w formie ustnej o czym świadczą miły dowody w postaci zeznań świadków: [REDAKTOWANE] oraz wyjaśnienia powódki [REDAKTOWANE]. Z kolei na okoliczność wykonania przez Panią [REDAKTOWANE] umówionych usług oraz wysokość należnego wynagrodzenia, poza powyższymi dowodami miały zostać również przeprowadzone dowody z dokumentów w postaci faktury [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] oraz aktów notarialnych: przedwstępnej i przyręczonej umowy sprzedaży nieruchomości. W treści pozwu wskazano również, iż w rozmowie telefonicznej z pracownikiem kancelarii r.pr. [REDAKTOWANE] oświadczyła, iż nie zapłaciła należności z uwagi na fakt, iż umowa o pośrednictwo nie została zawarta w formie pisemnej. Radca prawny [REDAKTOWANE] podkreślił, iż zawarcie umowy w formie ustnej, nie zwalnia stron z obowiązku jej wykonania.

Dowód: pozew z dnia [REDAKTOWANE] (k. 20-23).

Zgodnie z dyspozycjami udzielonymi przez mocodawcę, po wniesieniu pozwu, pod nieobecność Pani [REDAKTOWANE] kontaktował się kilkakrotnie z mężem Pokrzywdzonej w sprawach związanych z procesem.

Dowód: 1. zeznania [REDAKTOWANE] (k. 112-117 oraz protokół z rozprawy k. 173);
2. wyjaśnienia [REDAKTOWANE] (protokół z rozprawy k. 171 -172);
3. zeznania [REDAKTOWANE] (k. 97 oraz protokół z rozprawy k. 172-173).

Jednakże ani Pani [REDAKTOWANE] ani też jej mąż [REDAKTOWANE] nie otrzymali od r.pr. [REDAKTOWANE] informacji o terminie rozprawy, i w konsekwencji nie byli na niej obecni.

Dowód: 1. pismo r. pr. [REDAKTOWANE] do [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] r. (k.10-11);
2. zeznania [REDAKTOWANE] (k. 96- 102 oraz protokół z rozprawy k. 172-173);
3. zeznania [REDAKTOWANE] (k. 112-117 oraz protokół z rozprawy k. 173).

Na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] r. r.pr. [REDAKTOWANE] działającemu jako pełnomocnik [REDAKTOWANE] doręczono odpis odpowiedzi na pozew złożonej w imieniu Państwa [REDAKTOWANE] przez Adwokata [REDAKTOWANE]. W treści tego pisma procesowego zaprzeczono zawarcie umowy o pośrednictwo z Pani [REDAKTOWANE] oraz podniesiono, iż umowa o świadczenie usług pośrednictwa w obrocie nieruchomościami wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności. W reakcji na wręczoną odpowiedź r.pr. [REDAKTOWANE] podtrzymał dotychczasowe wnioski. Po zamknięciu rozprawy Sąd wydał wyrok, w którym podzielił pogląd zaprezentowany w odpowiedzi na pozew i w konsekwencji oddalił powództwo w całości.

Dowód: 1. odpowiedź na pozew z dnia [REDAKTOWANE] (k. 17-19);
2. protokół rozprawy przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] toczącej się pod sygn. [REDAKTOWANE] (k. 12);

3. wyrok Sądu Rejonowego [REDAKCYJNE] wraz z uzasadnieniem, wydany dnia [REDAKCYJNE] w sprawie toczącej się pod sygn. akt: [REDAKCYJNE] (k. 13-16).

Radca Prawny [REDAKCYJNE] nie wystąpił o sporządzenie uzasadnienia wyroku. W ostatnich dniach grudnia [REDAKCYJNE] skontaktował się z Pokrzywdzoną i poinformował ją o niepowodzeniu powództwa. Na pisemne żądanie Pokrzywdzonej r.pr. [REDAKCYJNE] udzielił dodatkowych informacji dotyczących sprawy.

Dowód:

1. zeznania [REDAKCYJNE] (k. 96- 102 oraz protokół z rozprawy k. 172-173);
2. zeznania [REDAKCYJNE] (k.112-117 oraz protokół z rozprawy k. 173);
3. pismo [REDAKCYJNE] do r.pr. [REDAKCYJNE] (k. 110);
4. pismo r. pr. [REDAKCYJNE] do [REDAKCYJNE] (k. 10-11).

Pani [REDAKCYJNE] wraz z mężem udała się na konsultacje do [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] który poinformował ją, iż termin na złożenie wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku upłynął, ale mimo to podjął się sporządzenia apelacji. Apelacja została jednak oddalona. Zarówno z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego jak i sporządzonego w związku z wniesieniem apelacji uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego wynika, że przyczyną oddalenia powództwa był brak pisemnej umowy o pośrednictwo w obrocie nieruchomościami

Dowód:

1. zeznania [REDAKCYJNE] (k. 96- 102 oraz protokół z rozprawy k. 172-173);
2. zeznania [REDAKCYJNE] (k.112-117 oraz protokół z rozprawy k. 173);
3. wyrok [REDAKCYJNE] wraz z uzasadnieniem, wydany dnia [REDAKCYJNE] w sprawie toczącej się pod sygn. akt: [REDAKCYJNE] (k. 13-16);
4. wyrok Sądu Okręgowego [REDAKCYJNE] wraz z uzasadnieniem, wydany dnia [REDAKCYJNE] w sprawie toczącej się pod sygn. akt: [REDAKCYJNE] (k. 2-8).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Stawiane Obwinionemu zarzuty okazały się jedynie częściowo zasadne.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niezbiecie wynika, iż r.pr. [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] podjął się reprezentowania Pokrzywdzonej w sprawie o zapłatę. Podejmując się zlecenia r.pr. [REDAKCYJNE] od początku jednak, informował swoją klientkę, że warunkiem koniecznym i niezbędnym pozytywnego zakończenia procesu jest dotychczas do pozwu pisemnej umowy o pośrednictwo w obrocie nieruchomościami, podpisanej przez [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] oraz Pokrzywdzoną. Co warto podkreślić, fakt uzyskania informacji wstępnej o stanie sprawy potwierdziła również sama Pokrzywdzona, chociaż według jej relacji, dokonana przez r.pr. [REDAKCYJNE] ocena była mniej stanowcza niż wynikałoby to z zeznań [REDAKCYJNE] i wyjaśnień Obwinionego. Bezsprzeczne jest jednak, iż r. pr. [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] poinformował klientkę o swojej ocenie sprawy przed wniesieniem w jej imieniu powództwa i negatywnie odniósł się do faktu nie dysponowania przez Pokrzywdzoną dokumentem umowy o pośrednictwo w obrocie nieruchomościami.

Jednocześnie zaznaczyć należy, iż w opinii Sądu Dyscyplinarnego, z ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego (art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych) ani też z etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyta starannością (art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego) nie sposób wyprowadzić zasady, iż opinia bądź porada w przedmiocie oceny powodzenia planowanego powództwa musi zostać koniecznym udzielona na piśmie. Wręcz przeciwnie, obowiązujący Kodeks etyki radcy prawnego, wyraźnie wylicza sytuacje, kiedy należyte wykonywanie zawodu radcy prawnego wiąże się ze sporządzeniem dokumentu w formie pisemnej (art. 28 ust. 7 Kodeksu etyki radcy prawnego), jednakże, wolą korporacyjnego prawodawcy, sporządzanie opinii/porady w przedmiocie oceny powodzenia planowanego powództwa do zbioru takich sytuacji nie należy.

Dla porządku zaznaczyć trzeba, iż art. 28 ust. 8 Kodeksu etyki radcy prawnego wspomina o możliwości żądania przez radcę prawnego pisemnego oświadczenia o wyraźnym żądaniu dokonania czynności procesowej. Z treści wspomnianego przepisu wyraźnie jednak wynika, iż jest to „prawo” a nie obowiązek radcy prawnego. Tym samym, w opinii Sądu Dyscyplinarnego, nie sposób stawiać zarzutu dyscyplinarnego radcy prawnemu, który z wspomnianego prawa nie skorzystał.

W świetle powyższego pierwszy z postawionych r.pr. [REDAKTOR] zarzutów okazał się całkowicie niezasadny.

Z wyjaśnień składanych przez Obwinionego dnia [REDAKTOR] r. wynika, iż nie pamięta On czy informował o terminie rozprawy Pokrzywdzoną czy też jej męża. Treść pisma Obwinionego z dnia [REDAKTOR] r., a zatem dokumentu stworzonego bezpośrednio po wydarzeniach mających kluczowe znaczenia dla niniejszego postępowania, wyraźnie jednak wskazuje, że Obwiniony uznał zawiadamianie [REDAKTOR] o terminie i miejscu wyznaczonej rozprawy za zbędne. Należy zaznaczyć, iż zarówno Pan [REDAKTOR] jak i [REDAKTOR] zgodzie zaprzeczyli, iż kiedykolwiek zostali poinformowani przez Obwinionego o terminie i miejscu rozprawy. W świetle treści wspomnianego pisma, kierując się zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego, Sąd Dyscyplinarny, dał wiarę wersji wydarzeń prezentowanej przez Pokrzywdzoną i jej męża.

W polskim procesie cywilnym fakt reprezentowania strony przez pełnomocnika procesowego nie wyłącza możliwości podejmowania działań procesowych bezpośrednio przez tę stronę. Co więcej, zgodnie z art. 93 K.p.c. mocodawca stawający jednocześnie z pełnomocnikiem może niezwłocznie prostować lub odwoływać oświadczenia pełnomocnika. Tym samym, niezależnie od tego czy strona działa samodzielnie czy też dysponuje wsparciem prawnika, dobrym prawem strony jest bezpośrednie uczestnictwo w rozprawie (por. 149 K.p.c.). Reprezentujący stronę radca prawny winien zatem dążyć do starania aby swojemu mocodawcy umożliwić skorzystanie z powyższego prawa, co przede wszystkim winno się przejawiać w przekazaniu klientowi informacji o terminie i miejscu wyznaczonej rozprawy. Brak udzielenia powyższych informacji należy, zdaniem Sądu Dyscyplinarnego, kwalifikować jako naruszenie obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego zgodnie z zasadami etyki, w szczególności zaś naruszenie art. 28 ust. 5 Kodeksu etyki radcy prawnego, nakazującego radcy prawnemu informowanie klienta o przebiegu sprawy.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dopatrył się w zachowaniu Obwinionego podstawy odpowiedzialności dyscyplinarnej w oparciu o art. 64 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zabiegu z art. 28 ust. 5 Kodeksu etyki radcy prawnego.

Zważywszy na konsekwencje omawianego zaniedbania w postaci nieobecności strony na rozprawie, jak również na fakt, iż z akt osobowych radcy prawnego [REDAKTOR] wynika, iż dotychczas nie był on karany dyscyplinarnie, Sąd uznał, iż kara w wymiarze upomnienia odpowiadać będzie zarówno stopniowi winy przy popełnieniu czynu, szkodliwości czynu, jak również spowoduje osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wymierzanej kary.

Rozważając trzeci ze stawianych radcy prawnemu [REDAKTOR] zarzutów, należy wskazać, iż nie budzi żadnych wątpliwości, iż po doręczeniu na rozprawie w dniu [REDAKTOR] odpisu odpowiedzi na pozew nie wniósł on o odroczenie rozprawy ani też nie sprecyzował tezy dowodowej w zakresie potwierdzenia przez powołanych świadków formy zawarcia umowy o pośrednictwo w obrocie nieruchomości. Oceny wymaga jednak czy wspomniane zachowanie może stanowić podstawę do odpowiedzialności dyscyplinarnej Obwinionego.

Zgodnie z art. 64 ust.1 ustawy z dnia o radcach prawnych radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej:

- 1) za zawnione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego;
- 2) za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego.

Ustalając zakres odpowiedzialności radcy prawnego wynikający z pierwszego z powyższych punktów, niewątpliwie należy mieć na uwadze przepisy z art. 3 ust. 2, art. 4 oraz art. 6 ustawy o radcach prawnych. Dwa ostatnie z przywołanych przepisów wskazują sposób wykonywania zawodu radcy prawnego, który polega na świadczeniu pomocy prawnej, w szczególności zaś na występowaniu przed sądami i urzędami. Z treści art. 3 ust.2 przywołanej ustawy wynika natomiast, iż prawidłowe wykonywanie zawodu radcy prawnego winno polegać na działaniu ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy, że radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za takie działania bądź zaniechania, powstałe przy świadczeniu przez niego pomocy prawnej, którym przypisać można cechę tzw. „zawodowej niestaranności”. Za „zawodową niestaranność” z pewnością mogą zostać uznane takie zachowania radcy prawnego, które wykazują nieznamość bądź niedostateczną znajomość obowiązujących przepisów prawa jak i ich wykładni. Niestarannością zawodową określane będą ponadto wszelkie zachowania naruszające zasady ujęte w obowiązującym Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Działania bądź zaniechania radcy prawnego muszą być przy tym przez niego zawnione, a zatem zachowania te muszą stanowić podstawę do postawienia radcy prawnemu zarzutu.

Drugą podstawę odpowiedzialności zawodowej radcy prawnego może stanowić naruszenie ślubowania radcowskiego lub zasad etyki radcy prawnego zawartych obecnie w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Podana w art. 27 ustawy o radcach prawnych, rola ślubowania radcowskiego nakazuje wypełnianie obowiązków zawodowych sumiennie i zgodnie z przepisami prawa lub zasadami etyki radcowskiej. Art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowi natomiast, że czynności zawodowe winny być wykonywane zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością.

Biorąc powyższe pod uwagę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stoi na stanowisku, iż zachowanie [REDAKTOR] na rozprawie w dniu [REDAKTOR] nie daje podstaw do pociągnięcia go do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Doręczona na rozprawie odpowiedź na pozew zawierała nie tylko odwołanie do treści art. 180 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami ale także zaprzeczenie, iż strony kiedykolwiek zawarły umowę o pośrednictwo w obrocie nieruchomościami. W świetle treści powyższego pisma procesowego, wobec wynikającego z ustawy wymogu zawierania umowy o pośrednictwo w obrocie nieruchomościami w formie pisemnej pod rygorem nieważności, biorąc pod uwagę fakt, iż Pokrzywdzona takim dokumentem nie dysponowała oraz uwzględniając wersję stanu faktycznego prezentowaną w pozwie, należy stwierdzić, iż nie sposób stworzyć modelu zachowania na rozprawie, który doprowadził by do uzyskania w sprawie o sygn. [REDAKTOR] zaskądźającego na rzecz powódki. W konsekwencji nie można zatem przypisać zachowaniu [REDAKTOR] niezgodności z wiedzą prawniczą, prawem, uczciwości, rzeczowości bądź należytej staranności.

Analizując sugerowane we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego rozwiązanie w postaci modyfikacji tezy dowodowej, na którą mieli zostać przesłuchani wnioskowani przez Panią [REDAKTOR] świadkowie, przypomnieć należy, iż możliwość powołania się na przepis z art. 246 K.p.c., uzależniona jest od wcześniejszego udowodnienia, iż doszło do zagubienia bądź utraty dokumentu pisemnego. Tym czasem, z zeznań Pokrzywdzonej jednoznacznie wynika, iż proponowani przez nią świadkowie posiadali wiedzę w zakresie zawarcia umowy o pośrednictwo pomiędzy [REDAKTOR] a Państwem [REDAKTOR] nie zaś utraty dokumentu w formie którego umowa została zawarta.

Wobec powyższego zarzut zawarty w punkcie trzecim wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego okazał się niezasadny.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie mogło budzić żadnych wątpliwości, iż obwiniony nie wystąpił w imieniu Pokrzywdzonej o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia [REDAKOWANE]. Co więcej, fakt ten został przez Obwinionego wyraźnie przyznany.

W demokratycznym państwie prawa uzyskanie uzasadnienia wyroku jest nieodzownym prawem każdej ze stron postępowania. Sporządzenie uzasadnienia stanowi bowiem pierwszy krok w systemie instancyjnej kontroli prawidłowości rozstrzygnięcia, a samo uzasadnienie jako część orzeczenia, stanowi instrument kształtowania świadomości prawnej, wyjaśniający przyczyny zapadłego rozstrzygnięcia i mogący zapobiec wnoszeniu nieuzasadnionych środków odwoławczych.

W świetle powyższego fakt, iż zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, uzasadnienie wyroku w postępowaniu cywilnym sporządzane jest co do zasady na żądanie strony, nie tylko nie zwalnia radcy prawnego, wykonującego należycie swój zawód, z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia ale powoduje wręcz iż złożenie takiego wniosku jest konieczne dla zabezpieczenia interesów reprezentowanego klienta. To bowiem mocodawca radcy prawnego, jako strona procesu, decyduje o ewentualnym podjęciu działań zmierzających do wzruszenia rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Rolą radcy prawnego jest zaś zapewnienie swojemu klientowi możliwie dużej ilości danych ułatwiających podjęcie powyższej decyzji. Zaniechanie wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku nie tylko pozbawia klienta podstawowego źródła wiedzy o przyczynach, które legły u podstaw rozstrzygnięcia, ale także skraca termin na sporządzenie ewentualnej apelacji.

Tym samym, niezależnie od dokonanej samodzielnie oceny celowości sporządzania ewentualnej apelacji, niewystąpienie z wnioskiem o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku musi być kwalifikowane jako naruszenie ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązków wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością a zatem czyn art. 64 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 2 w zb. z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Ustalając wymiar kary za przewinienie, którego dopuścił się r.pr. [REDAKOWANE] Sąd wziął pod uwagę, iż niewystąpienie z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia [REDAKOWANE] r., utrudniło choć nie uniemożliwiło złożenie w ustawowym terminie apelacji jak również fakt, że radca prawny [REDAKOWANE] dotychczas nie był karany dyscyplinarnie. Wobec powyższego uznać należy, iż kara w wymiarze upomnienia odpowiadać będzie zarówno stopniowi winy przy popełnieniu czynu, szkodliwości czynu, jak również spowoduje osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wymierzanej kary.

Tytułem wyjaśnienia należy podkreślić, iż zgodnie z przepisami ustawy o radach prawnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzeka o odpowiedzialności dyscyplinarnej - nie zaś o odpowiedzialności odszkodowawczej - członków samorządu radcowskiego. Dodatkowo, wymierzając karę, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny związany jest katalogiem kar zawartym w art. 65 ustawy o radcach prawnych, który nie przewiduje możliwości zasądzenia na rzecz pokrzywdzonego jakichkolwiek kwot pieniężnych, w tym również w postaci odszkodowania czy zadość uczynienia.

W świetle powyższego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie był właściwy do rozpoznania, a tym bardziej nie mógł uwzględnić zawartego w skardze żądania zapłaty odszkodowania.

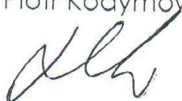
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKOWANE] orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działań na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123 poz. 1059 ze zm.), biorąc pod uwagę wszystkie poniesione w związku z tym postępowaniem wydatki.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

Aleksandra Czarkowska

Piotr Kodymow

Andrzej Oryl

**Za zgodność
z oryginałem**

**SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego**

Magdalena Skirmuntt

